

Суб'єкт права на конституційну скаргу – громадянин Карпенко Роман Миколайович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати таким, що не відповідає статті 1, частині другій статті 3, частині першій статті 8, частині четвертій статті 13, частині п'ятій статті 17, частинам другій, третій статті 22, частині першій статті 43, статті 48, частині першій статті 58, статті 64, пункту 1 частини першої статті 92 Конституції України (є неконституційним), підпункт 17 пункту 1 розділу I Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо оптимізації трудових відносин“ від 1 липня 2022 року № 2352–IX (далі – Закон № 2352) у взаємозв'язку з частиною третьою статті 119 Кодексу законів про працю України (далі – Кодекс).

Підпунктом 17 пункту 1 розділу I Закону № 2352 внесено зміни до Кодексу, а саме: «у частині третій статті 119 слова „зберігаються місце роботи, посада і середній заробіток“ замінити словами „зберігаються місце роботи і посада“».

Згідно з частиною третьою статті 119 Кодексу «за працівниками, призваними на строкову військову службу, військову службу за призовом осіб офіцерського складу, військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період, військову службу за призовом осіб із числа резервістів в особливий період або прийнятими на військову службу за контрактом, у тому числі шляхом укладення нового контракту на проходження військової служби, під час дії особливого періоду на строк до його закінчення або до дня фактичного звільнення *зберігаються місце роботи і посада* на підприємстві, в установі, організації, фермерському господарстві, сільськогосподарському виробничому кооперативі незалежно від підпорядкування та форми власності і у фізичних осіб – підприємців, у яких вони працювали на час призову. Таким працівникам здійснюється виплата грошового забезпечення за рахунок коштів Державного бюджету України відповідно до Закону України „Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей“».